

YARGITAY

22. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2017/45062
Karar No.	2018/985
Tarihi:	15.01.2018

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK. /18-21

- İŞ GÜVENCESİNİN KAPSAMININ BELİRLENMESİ İÇİN GEREKLİ 6 AYLIK KIDEM SÜRESİNİN İŞE GİRİŞ TARİHİNDEN İTİBAREN 6 AY SAYILARAK TESPİT EDİLMESİNİN GEREKMEİ***

ÖZETİ 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 92/2. maddesi uyarınca, "Süre; hafta, ay veya yıl olarak belirlenmiş ise başladığı güne son hafta, ay veya yıl içindeki karşılık gelen günün tatil saatinde biter. Sürenin bittiği ayda, başladığı güne karşılık gelen bir gün yoksa, süre bu ayın son günü tatil saatinde biter". Dolayısıyla davacının 4857 sayılı Kanun'un 18. maddesinin birinci fıkrasına göre iş güvencesi hükümleri kapsamına girmek için sahip olması gereken 6 aylık kıdemi, davacının işe başladığı 28.04.2016 tarihini izleyen 6 ayın bitimindeki 28.10.2016 tarihinde olduğundan, somut olay bakımından davacının kıdemi yönünden iş güvencesi şartlarının gerçekleşmediği açıktır. Tüm bu maddi ve hukuki olgular gözetilerek, istinaf talebinin esastan kabulüne ve davanın reddine karar verilmesi gerekirken, aksi yönde karar verilmesi hatalı olmuştur.

MAHKEMESİ :İş Mahkemesi

DAVA TÜRÜ : İŞE İADE

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi davalı vekili tarafından istenilmekle, temyiz talebinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi Ö. Keskin tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı isteminin özeti:

Davacı vekili, davacının 28.04.2016-05.11.2016 tarihleri arasında belirsiz süreli iş sözleşmesi ile davalıya ait Özel Ege Şehir Hastanesinde başhemşire olarak çalıştığını, 25.10.2016 tarihinde belinden rahatsızlanarak üç günlük raporla istirahatli olduğunu, rapor süresinin bitiminde davacının işyerine gittiğinde iş akdinin geçerli bir neden olmadan, savunması alınmadan, sözlü olarak feshedildiğini ileri sürerek feshin geçersizliği ile davacının işe iadesine ve işe iadenin mali sonuçlarına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı cevabının özeti:

Davalı işveren vekili, davacının iş sözleşmesinin 25.10.2016 tarihinde saat 16.00'da feshedildiğini, davacının fesih bildirimini almaktan imtina ettiğini, bu sebeple tutanağa bağlandığını, dolayısıyla davacının 6 aylık hizmet süresi dolmadığında iş güvencesi kapsamında bulunmadığını ayrıca davacının iş akdinin haklı nedenle feshedildiğini savunarak davanın reddini talep etmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti:

İlk Derece Mahkemesince, toplanan kanıtlara dayanılarak, davalı işverenin davacının hizmet süresinin dolmasına iki gün kala doğrudan davacı ile ilgili olmayan şikayet tutanaklarını bahane ederek davacının iş güvencesi hükümlerinden yararlanmasını engelleyecek şekilde dürüstlük kuralına aykırı hareket ederek yaptığı fesih işleminin haklı veya geçerli fesih olarak kabul edilmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

İstinaf Başvurusu:

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi Kararı:

Bölge Adliye Mahkemesince, İlk Derece Mahkemesi kararının usul ve esas yönünden hukuka uygun olduğu gerekçesiyle, istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı, davalı vekili temyiz etmiştir.

Gerekçe:

Taraflar arasında davacının altı aylık kıdeminin bulunup bulunmadığı ve dolayısıyla iş güvencesi hükümleri kapsamına girip girmediği uyuşmazlık konusu olup, kanuni dayanağı 4857 sayılı İş Kanunu'nun 18. maddesidir.

4857 sayılı Kanun'un 18. maddesinin birinci fıkrasına göre iş güvencesi hükümleri kapsamına girmek için en az altı aylık kıdeme sahip olmak gerekir. Ancak 10/09/2014 tarih ve 6552 sayılı Kanunu'nun 2. maddesi ile aynı Kanun'un 18. maddesine eklenen cümleye göre yer altı işlerinde çalışan işçilerde kıdem şartı aranmaz.

Aynı maddenin dördüncü fıkrasına göre altı aylık süre aynı işverenin bir veya değişik işyerlerinde geçen süre birleştirilerek hesaplanır. Sözü edilen maddenin ikinci fıkrasına göre altı aylık kıdemin hesaplanmasında aynı Kanun'un 66. maddesindeki süreler dikkate alınır. Altı aylık kıdem şartını öngören hüküm nispi emredici olduğundan, daha az kıdem şartını öngören sözleşme hükümleri geçerli kabul edilmektedir.

Altı aylık kıdem işçinin fiilen çalışmaya başladığı tarih ile fesih bildiriminin işçiye ulaştığı tarih arasında geçen süreye göre belirlenir.

Tüm dosya kapsamına göre, davacının 28.04.2016 tarihinde davalı işyerinde başhemşire olarak çalışmaya başladığı ve davacının iş sözleşmesinin 25.10.2016 tarihli fesih bildirimi ile 4857 sayılı İş Kanunu'nun 25/2.e ve h bentleri uyarınca feshedildiği, davacının fesih bildirimini almaktan imtina ettiğine dair 25.10.2016 tarihli tutanak tutulduğu, tutanak saatinin 16.05 olarak belirtildiği, tutanak içeriğinin ve saatinin tutanak tanıklarından Suna Kaşkir tarafından doğrulandığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar davacı vekili tarafından dava dilekçesinde iş akdinin davacının raporlu olduğu gün davacının bilgisi olmaksızın feshedildiği iddia edilmiş ise de; dosya kapsamında yer alan davacı adına Özel Deniz Hastanesi tarafından düzenlenmiş 25.10.2016 tarihli istirahat raporu saatinin 18.29 olduğu, bu sebeple davacı vekili beyanlarının yerinde olmadığı anlaşıldığından davalı vekilinin beyanlarına üstünlük tanınması gerektiği kanaatine varılmıştır.

Tüm bu hususların dışında İlk Derece Mahkemesinin gerekçeli kararında belirtildiğinin aksine, dosya kapsamında davalı işverenin davacının iş güvencesi hükümlerinden yararlanmasını engellemek amacıyla kötü niyetle hareket ettiğini gösterir başkaca somut bir olgu yer almamaktadır. Yine ilgili Bölge Adliye Mahkemesinin gerekçeli kararında belirtildiği üzere davacının hizmet süresinin gün gün hesaplanmak suretiyle kıdemin 181 gün olduğu yönündeki tespit de yasal düzenlemeye aykırılık teşkil etmektedir. Zira, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 92/2. maddesi uyarınca, "Süre; hafta, ay veya yıl olarak belirlenmiş ise başladığı güne son hafta, ay veya yıl içindeki karşılık gelen günün tatil saatinde biter. Sürenin bittiği ayda, başladığı güne karşılık gelen bir gün yoksa, süre bu ayın son günü tatil saatinde biter". Dolayısıyla davacının 4857 sayılı Kanun'un 18. maddesinin birinci fıkrasına göre iş güvencesi hükümleri kapsamına girmek için sahip olması gereken 6 aylık kıdemi, davacının işe başladığı 28.04.2016 tarihini izleyen 6 ayın bitimindeki 28.10.2016 tarihinde dolduğundan, somut olay bakımından davacının kıdemi yönünden iş güvencesi şartlarının gerçekleşmediği açıktır. Tüm bu maddi ve hukuki olgular gözetilerek, istinaf talebinin esaslan kabulüne ve davanın reddine karar verilmesi gerekirken, aksi yönde karar verilmesi hatalı olmuştur.

Belirtilen sebeplerle, 4857 sayılı Kanun'un 20. maddesinin 3. fıkrası uyarınca, Bölge Adliye Mahkemesi hükmünün bozulmak suretiyle ortadan kaldırılarak, aşağıdaki şekilde karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan gerekçe ile;

1-Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararının BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA,

2-Davanın REDDİNE,

3-2.180,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

4-Alınması gereken 35,90 TL harçtan davacı tarafından yatırılan 29,20 TL'nin mahsubu ile geriye kalan 6,70 TL harcın davacıdan alınarak hazineye irat kaydına,

5-Davacı tarafından sarf edilen yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına,

6-Davalı tarafça yapılan 278,00 TL yargılama giderinin davacıdan alınarak, davalıya verilmesine,

7-Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine, karardan bir örneğin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

8-Taraflarca yatırılan gider avanslarından varsa kullanılmayan bakiyelerinin ilgili tarafa iadesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 15/01/2018 tarihinde oybirliği ile kesin olarak karar verildi.